ఇదేనా పరిష్కారం

అడివి సూర్యకుమారి

"ఎంత సుదినం రా! రా! ఇంతకాలానికి గుర్తువచ్చానా? స్నేహితురాలిని సాదరంగా ఆహ్వానిస్తూ అంది సరోజ

ఆ మాటే నేనూ అంటే ఏం సమాధానం చెబుతావో చెప్పు చూద్దాం అంది సీత

సరోజ ఆమె చేతిలోని బాబుని అందుకొని లోపలికి దారితీస్తూ, ఉదయాన్నే వెళితే ఆ బస్సులంది ఇంటికొచ్చేసరికి ఏడవుతోంది ఇంటికి రాగానే పిల్లలకి స్నానాలు వంట భోజనాలు చదివించటం- ఇవన్నీ అయ్యేసరికి తొమ్మిది దాటుతోంది తెలుసా! ఆదివారం శలవన్న మాటేగాని ఈరోజెంత పని ఉందో నువ్వే చూద్దువుగాని మిగతా పిల్లలేరి? వాళ్ళని కూడా తీసుకు రావాల్సింది మీ వారిని కూడా రమ్మనక పోయావా? కూర్చో కాఫీ కలుపుతాను అంటూ కిచెన్‌లోకి దారి తీసింది సరోజ

ఇప్పుడే త్రాగాను కాని కాస్సేపిలా కూర్చొని కబుర్లు చెప్పు మళ్ళీ నేను వెంటనే వెళ్ళిపోవాలి పిల్లలేరి? నిశ్శబ్దంగా ఉన్న ఇల్లు చూస్తూ అడిగింది సీత

గాంధి ఎక్సర్ బాగుంటుంది చూడమన్నారట వాళ్ళ టీచర్ నిన్నటి నుండి ఒకటే గొడవ నన్ను రమ్మని ఈయన గొడవ కాని ఈ పనంతా వదిలేసి ఎట్లా? మళ్ళీ వారందాకా వీలుకాదు అందుకని వాళ్ళ డాడినే తీసుకొని వెళ్ళిపోయారు నేను ఆగిపోయాను మద్యాహ్నానికి వస్తారుగా, నువ్వీపూట బోజనం చేసిగాని వెళ్ళేందుకు వీల్లేదు బాబుని సీత కిచ్చి కాపి కలపసాగింది

ఏమిటి బాబు వళ్ళు వెచ్చగా ఉంది జ్వరమా? అడిగింది సరోజ

ఔను రెండు రోజులు నుండి జ్వరం విరోచనాలు డాక్టరు దగ్గరికని బయలుదేరిలా వచ్చాను ఆయనింకా రాలేదు సరే మీ యిల్లు యిక్కడే 'గదా ఆయనొచ్చేదాకా కాస్సేపు నీతో మాట్లాడవచ్చని యిలా వచ్చాను

ఊ! అయితే నీ జీవితంలో మార్పేమి లేదన్నమాట మీ ఆయ నెలా ఉన్నాడు?

శుక్రవారం రాత్రి వెళ్ళారు బహుశ రేపుదయం రావొచ్చు ఆపీసుంది కాబట్టి వస్తారు లేకపోతే అలా ఎన్ని రోజులైనా పేకాడుతూ ప్రపంచాన్ని పెళ్ళాన్ని పిల్లలను ఇంటిని అవసరాలను (మావిసుమా!) మరిచిపోయి అన్నింటికి అతీతంగా ఉండగల స్థిత ప్రజ్ఞులాయన చిరునవ్వుతో అంది సీత అదే సీతలోని ప్రత్యేకత ఎంత ఇబ్బందిలోనైనా కష్టాల్లోనైనా కడుపులో బడబాగ్ని దాచుకొని పైకి చల్లగా నవ్వే వ్యక్తులుంటారనటానికి సీతే నిదర్శనం ఎలాంటి క్లిష్టస్థితినైనా చిరునవ్వుతో ఎదుర్కొగల వ్యక్తిత్వం ఆమెది

అసలు నీ మంచితనం నీ అమాయకత్వం, నీ నెమ్మది యింత దూరంతెచ్చింది నువ్వు గట్టిగా పోట్లాడో ఏడిచో, ఎలాగోలా అతన్నా దురలవాటు నుండి తప్పించలేవూ? జీతం సొంతం యిస్తున్నాడా? లేదా? కాఫీ యిచ్చి తనూ తీసుకొని ఎదురు కుర్చీలో కూర్చుంది సరోజ

ఒక్కొ నెల సగం యిస్తారు, మరో నెల అదీ యివ్వరు గట్టిగా అడిగితే చివాట్లు దెబ్బలు నిట్టూర్చుతూ అంది

ఇంకా కొడుతూనే ఉన్నాడా? ఏం మనిషే? నువ్వెందుకు ఎదురు తిరగవో నా కర్థంగాదు నిన్ను తిట్టే తిట్లు కొట్టే దెబ్బలు చూడలేకే నేను మీ ప్రక్క ఇల్లు ఖాళీచేసి యింత దూరం వచ్చింది ఆ రోజు నిన్నలా కొడుతూంటె అడ్డం వచ్చారనేగా మా వారిని అంతమాటన్నాడు నీ మొహం చూసి వదిలేశారు గాని లేకపోతె పోలీసులకి పట్టించేవారు

ఔను ఆయన కారోజు విచక్షణా జ్ఞానం నశించింది అందుకే ఇప్పటికీ అన్నయ్యగారి మొహం చూట్టానికి సిగ్గుగా ఉంది

ఆయనలా పట్టించుకొనే మనిషికాదు ఇప్పటికీ నువ్వు గుర్తువచ్చినప్పుడల్లా బాదపడతారు అంది సరోజ వాడికి పాలు త్రాగిస్తావా? ఉన్నాయి అడిగింది

వద్దు ఇప్పుడే త్రాగాడు ఇంక వస్తామరి డాక్టరు గారొచ్చారేమో! లేస్తూ అంది సీత

ఉండు నేను కూడా వస్తాను అంది సరోజ కప్పులు కడుగుతూ

వద్దు! నువ్వు పని చూసుకో నేను చూపించుకొని వెళ్ళిపోతాలే

పని తర్వాత చేసుకోవొచ్చు! అని గబగబ తలుపులు వేసి చీరె మార్చుకొని బాగ్ తీసుకొని తనూ బయలుదేరింది సరోజ ఇంటికి తాళం వేసి హాస్పిటల్ దగ్గరవటంతో మాట్లాడుతూ నడక సాగించారు

మీ అత్తగారు బాగుందా? అడిగింది సరోజ

ఆహా! నిక్షేపంలా ఉంది ఇంకా నా పెళ్ళిలో మావాళ్ళివ్వాల్సిన డబ్బు గురించి దెప్పుతూనే ఉంది అమ్మా నాన్నని చూసి ఐదేళ్ళయింది నన్నుపంపించలేదు వాళ్ళని రానివ్వలేదు

ఏమిటి? ఆ రెండు వేల గురించేనా! అబ్బ! ఏం మనుష్యులు?

నాన్న పరిస్థితి తెలిసిందేగా పెళ్ళికెదిగిన చెల్లెళ్ళిద్దరున్నారు కాలేజీలో చదివే తమ్ముడు వాళ్ళ పరిస్థితి అంతంత మాత్రంగానే ఉంది డబ్బు సమయానికి సర్దుబాటు కాక యివ్వలేక పోయ్యారు నా మూడుపురుళ్ళ ఖర్చు నాన్నే భరించారు కదా! ఎంత ఖర్చయిందప్పుడు? అవన్నీ లెక్కలోకి రావు అసలు నాన్నని ఇబ్బంది పెట్టలేకే ఆపరేషన్ చేయించుకుంది అప్పుడెంత గొడవ చేశారో వీళ్ళు నీకు తెలుసుగా?

ఔను పాల డబ్బా కొనటానికి టికాణా లేకపోయినా పిల్లల్నింకా కంటానికి మటుకు రెడియే ఛీ! ఛీ! ఇలాంటి మనుషుల్లో మార్పు ఎప్పుడొస్తుందో నా కర్థం కాదు అంది సరోజ

హాస్పిటల్ కొచ్చేశారు ఆదివారం ఉదయంపూట మాత్రమే చూస్తారాయన అప్పటి కద్దరే పేషెంట్లున్నారు వాళ్ళని చూడగానే సీత బాబుని తీసు కెళ్ళింది బాబుని పరీక్షచేసి ఇంజక్షన్ చేసి మందులు వ్రాసిచ్చారు డాక్టర్

బాబుకి పాలు యిస్తున్నారామ్మా? అడిగాడు డాక్టర్

గేదెపాలండి

వద్దు మానెయ్యండి ఈ డబ్బాపాలు వాడండి అంటూ వ్రాసిచ్చాడు ఫీజు చెల్లించి బైట కొచ్చారు హాస్పిటల్‌కి ఎదురుగానే ఉంది మెడికల్ షాపు అటు వైపు నడిచింది సరోజ

ఇప్పుడు కాదులే తర్వాత తెప్పిస్తాలే వెనకాల నుండి అంది సీత అక్కడే నిలబడిపోయి

ఆశ్చర్యంగా వెనక్కి తిరిగింది సరోజ

పిల్లాడికి రోగమలా పెట్టుకొని మందు లెప్పుడో కొంటుందిట ఎప్పుడు వేయాలనుకుంటున్నావు? నడు నడు ఆమెరెక్క పుచ్చుకొని మెడికల్ షాపు మెట్లెక్కింది సరోజ

ప్రిస్‌క్రిప్షన్ చూసి మందులు పాలడబ్బా యిచ్చాడు బిల్లు అరవై రెండు రూపాయల ముప్పై పైసలయింది సరోజ బ్యాగ్‌లో నుండ వంద రూపాయల కాయితం యిచ్చి అవన్నీ ప్యాక్ చేయించింది చిల్లర తీసుకొని బైట కొచ్చారు

ఇప్పుడెందుకు అనవసరంగా నీకంత ఖర్చు? అభిమానంగా బాదగా అంది సీత

చాల్లే ఊరుకో పిల్లాడి కలా జ్వరం విరోచనాలవుతూంటే మందు లివ్వకుండా చంపుతావేమిటి? అసలు రెండు రోజులు నుండి అలా అవుతూంటే వెంటనే తీసుకు రావద్దా! ఇంకానయం డీహైడ్రేషన్ కాలేదు అంటూ రిక్షాకేసింది సరోజ

ఇద్దరూ రిక్షా ఎక్కారు.

"నన్ను ఇంటి దగ్గర దింపెయ్యరాదూ?" "భోజనం చేసి వెలుదువుగానిలే" అంది సరోజ. ఇంటికి రాగానే బాబుకి ప్రక్కవేసి పడుకోబెట్టారు. సరోజ వంటపని చేస్తుండగా తానూ సాయం చేసింది సీత. సరోజ బట్టలుతుకుతూంటె అవన్నీ ఆరేసింది. ఒంటిగంటకల్లా పనైపోయింది. భోజనాలకూర్చున్నారిద్దరూ.

"ఊ అయితే అప్పులన్నీ మీ నెత్తినే రుద్దుకున్నారన్న మాట. మీ మరిదిని కూడా కొన్ని తీర్చమనక పోయారా? హక్కులేగాని బాధ్యత అక్కర్లేదా?"

"ఆయన అడగలేదు. అతనివ్వలేదు. ఆడపడుచు పెళ్ళికైన అప్పులన్నీ నిన్న మొన్నటిదాకా తీరుస్తూ వచ్చాం. ఇప్పుడింక మా పిల్లలు, మా ఖర్చులు, మా అప్పులు మొదలయ్యాయి. ఆర్థిక ఇబ్బందులతో మనసులు పాడైపోయాయి. సంసారంలో శాంతి సుఖం లోపించాయి. అసలు నా జీవితంలో ఏనాడైనా శాంతిని, సుఖాన్ని పొందుతానంటావా?" ఆర్తిగా అడిగింది సీత.

ఏం చెబుతుంది తను? నిజమే. మధ్య తరగతి బ్రతుకులిలాగే ఉన్నాయి. భేషజాలకి పోయి "ఘనంగా పెళ్ళి చేశారని" అందరూ అనుకోవాలని అప్పులు చేసి పెళ్ళిళ్ళు చేయటం, అవి తీర్చుకోలేక, ఆ బాధలు తట్టుకోలేక దురలవాట్లకి లోనవటం. సీత భర్త సత్యమూర్తి ఈ కోవకి చెందిన వాడే. చెల్లెలిపెళ్ళికైన అప్పులు తీర్చలేక అతనెన్ని బాధలు పడ్డాడో తమకి తెలుసు. అప్పుల వాళ్ళింటి

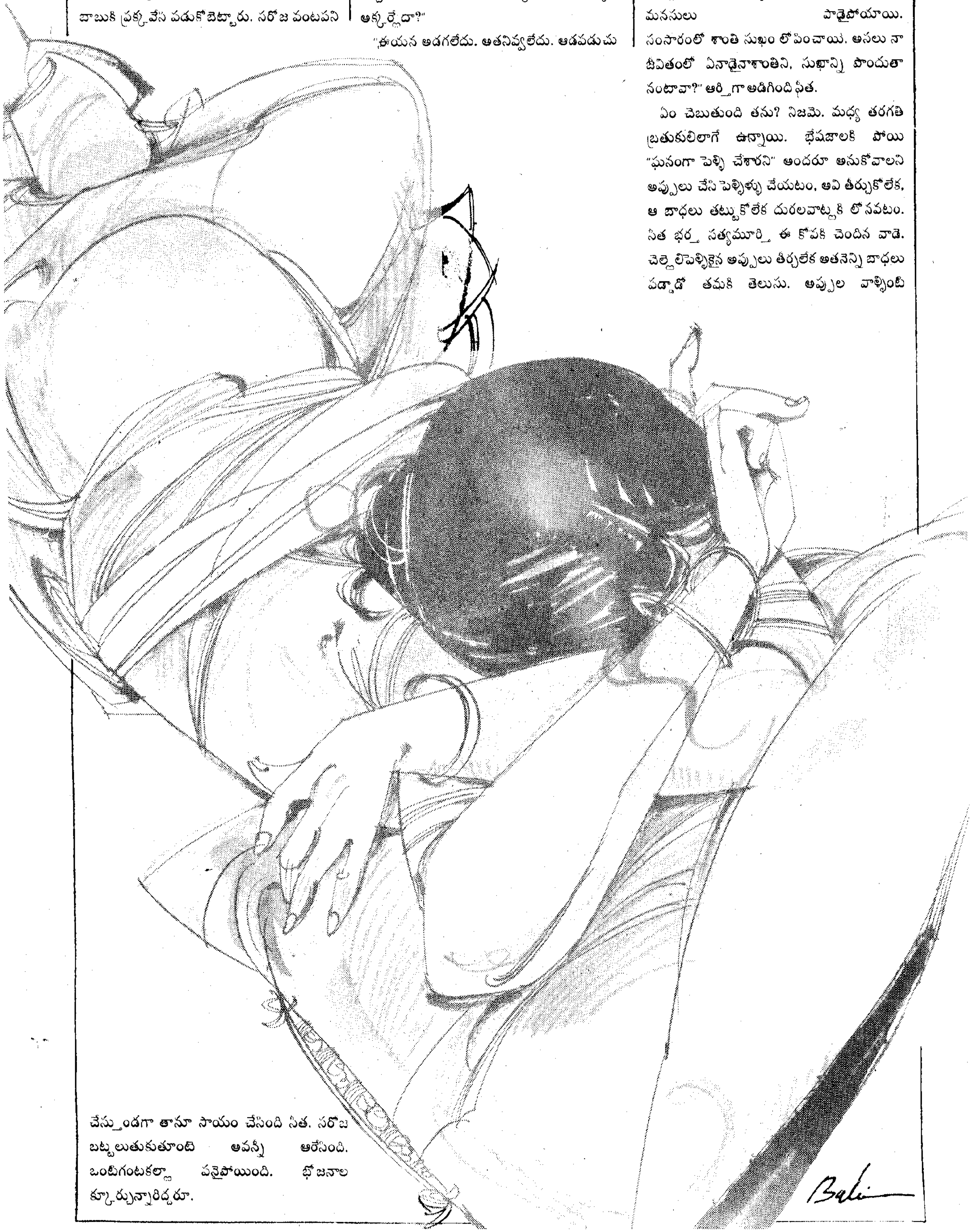

కొస్తారని అతను కొన్ని రోజులు యింటికే వచ్చేవాడు కాదు ఇంట్లో పిల్లలు రోగిష్టి తల్లి వాళ్ళ అవసరాలు అతని జీతం సరిపోయేది కాదు ఈ కలతలకి తట్టుకోలేక అతడు తాగుడికి దాని తర్వాత పేకాటకి బానిసయ్యాడు పేకాటలో అడపాదడపా అతనికి డబ్బులొచ్చేవి అప్పుడు మటుకు ఇంటి కొచ్చేవాడు సోమవారం ఉదయం మటుకుఅతను కన్పిస్తాడు మధ్య రోజుల్లో వస్తే వస్తాడు లేకపోతే లేదు అప్పుల వాళ్ళొచ్చారని చెబితే చాలు అగ్గిమీద గుగ్గిలంలా అయి సీతని బాదేవాడు పిల్లల్ని తిట్టేవాడు సీత ఒంటిమీది బంగారం కాస్తా అప్పుల వాళ్ళకి కట్టేసింది అతనడిగినప్పుడల్లా డబ్బివ్వలేదని సీతని నరకయాతన పెట్టేవాడు అతనిచ్చే జీతం డబ్బుల్లోనే ఎంతో పొదుపుగా సాగించేది సీత సంసారం అయినా చాలేవి కావు అడపాదడపా తను సాయం చేసేది

గతమంతా కళ్ళముందు మెదిలింది సరోజకి నిట్టూర్చింది సీతబ్రతుకులో ఏం మార్పూ లేదు అప్పుడెలా వుందో ఇప్పుడూ అంతే!

అరె! అప్పుడే మజ్జిగ పోసుకున్నావేం' వద్దు ఇంక చాలు పిల్లలేం చేస్తున్నారో యింటి దగ్గర గబగబ తినేసి చెయి కడుక్కుంది సీత కంచాలవి తీసేసి వంటిల్లు సర్ది హాల్లో కొచ్చారిద్దరూ పిల్లాణ్ణి తీసుకొంది సీత వెళ్తానంటూ లేచింది

ఉండు ఒక్క క్షణం! రిక్షా పిలుస్తా అంది సరోజ అక్కర్లేదు ఎంత దూరమని! గట్టిగా నడిస్తే ఐదు నిముషాలు

నీ మొహం ఇంత ఎండలో జ్వరంతో ఉన్న పసవాణ్ణి వేసుకొని నడుస్తావా? వద్దు వాకిట్లో కెళ్ళి రిక్షా కేకేసింది పాలడబ్బా మందుల పాకెట్టు రిక్షాలో పెట్టింది సీత రిక్షా ఎక్కగానే ఆమె చేతిలో వంద రూపాయిలు పెట్టింది ఎందుకది? తిరిగి ఆమెకి యివ్వబోయింది సీత వద్దు ఉండనీ తర్వాతిద్దువుగానివిలే! ఉంచుకో అంది సరోజ

ఇదేనా పరిష్కారం?

సీత కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి కృతజ్ఞతా భారంతో ఆమె పెదవులు వణుకుతున్నాయి నన్నెంత కాలం ఋణగ్రస్తురాల్ని చేస్తావు? నీ దగ్గర తీసుకోవటమే గాని నేనేనాడైనా తిరిగిచ్చానా? అసలిలా ఎన్నిసార్లిస్తావు? ఎంత కాలం యిస్తావు? కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అంది సీత

నీ మొహం మన మధ్య ఋణాలేమిటి? అదేం మనసులో పెట్టుకోకు పిల్లవాడు జాగ్రత్త వుంటాను చెయ్యి ఊపుతూ అంది సరోజ రిక్షా మలుపు తిరిగే దాకా వాకిట్లో నిలబడింది

తను చేసే సాయం ఏ మూలకి? అయినా తను మాత్రం ఎంతని ఇవ్వగలదు? ఈ జీవితాలింతేనా యింక? అతనిలో మార్పు రాదా? ముద్దబంతిలాంటి సీత ఎలా మారిపోయింది? నల్లగా గోగు కాడలా ఉందిప్పుడు ఆ ఎల్లాడు కూడా ఆరు నెలల ఎల్లాడిలా లేడు పిలగా ఏ మూడు నెలల ఎల్లాడో అంటే నమ్మేట్టున్నాడు ఏమ్మనుషులు? ఏం బ్రతుకులు? ఆలోచనలతో తానింకా రోడ్డు ప్రక్క అలా నిలబడిన సంగతే మరిచిపోయింది సరోజ

ఏమిటి? ఎందుకిలా ఎండలో నిలబడ్డావ్' భర్త భుజం మీద చేయి వేయటంతో ఉలిక్కిపడి చూసింది సరోజ ఎల్లలిద్దరూ అప్పుడే లోపలి కెళ్ళారు తన పరధ్యానానికి నవ్వుకుంటూ అతని వెనకాలే లోపలికి నడిచింది సరోజ

ఆ! ఏం లేదు సీత వస్తే రిక్షా ఎక్కించ

ఆవిడ గురించి ఆలోచిస్తూ రోడ్డు మీదిలాగే ఎంత సేపటి నుండి నించుచున్నావో నవ్వుతూ అడిగాడు సరోజ భర్త సుదాకర్

మీరు మరీను రిక్షా అలా వెళ్ళింది మీరిట్లా వచ్చారు కాళ్ళు చేతులు కడుక్కురండి వడ్డించేస్తున్నాను! వంటింట్లోకి వెళ్ళింది సరోజ

వారం రోజులు గడిచాక ఆ రోజు ఆపీసు నుండి ఇంటి కొచ్చిందప్పుడే సరోజ పిల్లలిద్దరూ పుస్తకాలు ముందు పెట్టుకొని చదువుకుంటున్నారు గబగబ స్టౌ అంటించి వాళ్ళిద్దరికి ముందు పాలు వేడి చేసిచ్చింది కుక్కర్ పెట్టి మొహం కడుక్కొని వచ్చి కాఫీ కలుపుకుంటుండంగా సుదాకర్ కూడా వచ్చాడు అతన్ని చూసి కాపి అతనికి కలి పిచ్చింది సరోజ అతను రాగానే పిల్లలిద్దరూ పుస్తకాలు వదిలేసి తండ్రి మీద పడ్డారు కాపీ కప్పు భార్య చేతికిచ్చి అతను వాళ్ళిద్దరిని ఎత్తుకొని గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు

కాస్త కాపీ అయినా ఆయన్ని తాగనివ్వరా' అంది సరోజ వాళ్ళ వెనకాలే నడుస్తూ

సరోజగారూ! వాకిట్లోంచి పిలవటంతో బైటికి చూసింది సరోజ ప్రక్కింటి మీనాక్షి

ఎమిటండీ? హాల్లోకి వచ్చింది సరోజ

ఇది విన్నారా? మీ స్నేహితురాలు సీత ఎలుకల మందు మింగింది ప్రొద్దున ఆ మొగుడు ముండా కొడుకు చచ్చేట్టు కొట్టాట్ట భరించలేక త్రాగేసిందిట హాస్పటల్‌లో చేర్చారు మా మహిళా మండలి వాళ్ళమంతా సాయంకాలమే వెళ్ళాం అతని మీద కేసు పెట్టించి జైల్లోకి తోయిస్తాం చూడండి

సరోజ చేతిలో కాఫ కప్పు క్రింద పడింది తను వింటోంది నిజమా! మీరు వెళ్ళివచ్చారా? ఎలా వుంది సీత యిప్పుడు? ఎలాగో గొంతు పెగుల్చుకొని అడిగింది

స్టమక్ వాష్ చేశారనుకోండి ప్రమాదం తప్పింది అతని మీద కేసు పెట్టించి జైల్లో పెట్టించాలని మా ప్రెసిడెంటుగారు చాలా పట్టుదలగా ఉన్నారు భగవంతుడి దయవల్ల బ్రతికింది గాని లేకపోతే ఆ త్రాష్టుడామెను పొట్టన బెట్టుకొన్నట్లేగా! ఇంకా ఈ మగవాళ్ల దౌర్జన్యం ఎంత కాలం ఇలా సాగుతుందో! ఒక్కడికి కనక తగిన శాస్తి జరిగితే మిగతా వాళ్లకి బుద్ధి రావొచ్చు నేను హాస్పటల్‌కి వెళ్తున్నా మీరు వస్తారేమోనని

అలాగే వస్తాను మీరు పదండి అంది సరోజ మీనాక్షి వెళ్ళిపోయింది

ఆటో ఎలిచి తలుపులు వేస పద అన్నాడు సుదాకర్ కలలో నడిచినట్లుగా అతని వెనకాలే వెళ్ళి ఆటో ఎక్కింది సరోజ హాస్పిటల్ కొచ్చారు హాల్లో పోలీసులున్నారు

సీత అత్తగారు ఆవిడ చేతిలో పసవాడు ఆడపిల్లలు సరోజని చూడగానే ఆంటీ అంటూ ఏడుస్తూ దగ్గరి కొచ్చారు వాళ్లని చూడగానే సరోజకి దుఃఖం ఆగింది కాదు ముసలావిడ బుడి బుడి దీర్ఘాలు తీస్తోంది పోయేదేదో గుట్టు చప్పుడు కాకుండా పోక ఈ రభస ఏమిటి? ఈ పోలీసు లేమిటి? నా బిడ్డ నేం చేస్తారో' సరోజమ్మ తల్లీ అంది

ఆ స్థితిలో కూడా కోడలి గురించి ఆలోచించని

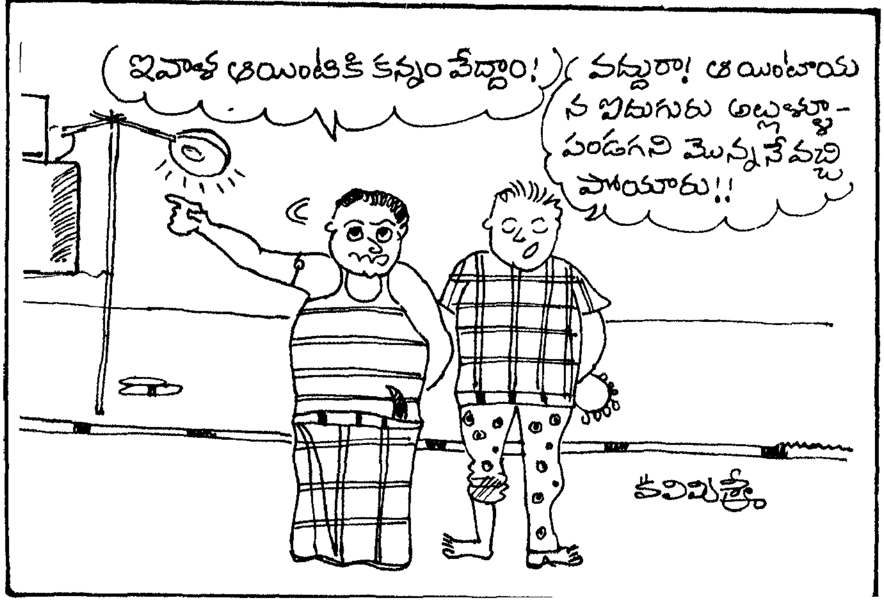

ఆమెని చూస్తే అసహ్యమేసింది సరోజకి

అసలేమైంది' అడిగింది సరోజ అక్కడే వున్న నర్సు ఎక్కింటావిడ

ఏముందండీ మామూలే ఆయన ఉదయం డబ్బు గురించే అనుకుంటా కొట్టినట్లున్నాడు మందు వేసుకుంది సాయంకాలం మూడున్నర అవుతోంది అమ్మ మెలికలు తిరుగుతోందంటూ అంటూ ఆడపిల్లలొచ్చారు వెళ్ళి చూద్దును గదా ఇది పరిస్థితి వెంటనే ఆటోలో హాస్పిటల్కి తెచ్చాం అప్పుడు మా యింట్లో వనజగారున్నారు ట్రీట్‌మెంటు వెంటనే జరిగిందిలెండ లేకపోతే ప్రాణం పోయేదే అందావిడ—

అరగంటకి సూపర్నెంటు గదిలోంచి సుధాకర్ వచ్చాడు నర్స చెప్పే సమాధానంపై సత్యమూర్తి బ్రతుకు ఆధారపడి వుంది నర్సకేం ఏర్పాటేదు ఆవిడకి స్పృహ రాగానే స్టేటుమెంటు తీసుకొంటారు అని ఇంత జరిగినా అతనిక్కడకి రాలేదేం? అన్నాడు

ఎక్కడో తాగో పేకాటలోనో ఉంటాడు అసహ్యమేసింది సరోజకి నర్స అతని గురించి చెప్పాలని పోలీసులతని ఒళ్ళు హూనం చేసి జైల్లో పడేయ్యాలని అలా చేస్తే బాగుంటుందని అనిపించింది సరోజకి

ఆమెకి స్పృహ వచ్చింది అంది నర్స్ బైటకి వచ్చి

సరోజ సుధాకర్ ప్రక్కింటావిడ మీనాక్షి గబగబ అంపరూ లోపలికి వెళ్ళారు సరోజని చూడగానే నర్స కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి సిగ్గుతో అభిమానంతో

> # కొరత!
>
> మా ఊర్లో
> కరంటు ఉంది
> రోడ్లు కూడా వేశారు
> బడి వైద్యశాల కూడా
> మొన్ననే వచ్చాయి
> కాని —
> మానవత్వమున్న
> మనుషులే లేరు
>
> — ఈతకోట సుబ్బారావు

ఇదేనా పరిష్కారం?

అవమానంతో మొహం తిప్పుకుందామె ఆమె తలపై చెయి వేసి ఎందుకింత అఘాయిత్యానికి తల పెట్టావ్! ఆ పసివాళ్ళేం కావాలనుకున్నావ్' అంది రుద్ధకంఠంతో సరోజ నర్స ఏం మాట్లాడలేదు ఆమెతో స్టేటుమెంటు తీసుకోవటానికి లోపలికొచ్చాడు సబ్‌ఇన్‌స్పెక్టరు

చెప్పండమ్మా! మీ రెందుకు ఎలుకల మందు వేసుకున్నారు? మీ భర్త కొట్టారా? ఆయన మిమ్మల్ని హింసిస్తున్నారా' మిమ్మల్ని కట్నం గురించిగాని మరేదైనా ఇతరత్రా విషయాల గురించి మిమ్మల్ని బాధిస్తున్నారా' ఏ కారణంచేత మీరు ఆత్మహత్యకు తలపడ్డారు'

నర్స సమాధానం కోసం నిరీక్షించి చెవులు వేసుకొంది సరోజ

చెప్పు నర్సా' ధైర్యమిస్తున్నట్లుగా తలపై చెయివేస్తూ అంది సరోజ

నర్స గొంతు విప్పింది మెల్లగా

ఆయన ఎంతో మంచివారండి నేనంటే ఎంతో ప్రేమగా ఉంటారు కట్నాల గొడవలేమి లేవు నాకు ఈ మధ్య బాగా కడుపులో నొప్పి వస్తోంది ఈ రోజది మరి ఎక్కువై భరించలేనంత బాధగా అనిపించింది ఆ బాధకి తట్టుకోలేక అసలు నేనేం చేస్తున్నానో నాకే తెలియక ఎలుకల మందు వేసుకున్నాను ఎందుకు వేసుకున్నానో నాకే అర్థం కావటం లేదిప్పుడు ఆ బాధ అట్లా నాచేత చేయించింది అంతేగాని ఇందులో ఆయన ప్రమేయం లేదసలు ఆయన క్యాంపుకి వెళ్ళారు ఊళ్ళోనేలేరు వారం రోజుల నుండి అంది

ఇన్‌స్పెక్టర్ చెప్పిందంతా వ్రాసుకున్నాడు వెళ్ళిపోయాడు సరోజకి కోపంతో ఒళ్ళు తెలియలేదు

నీకసలు బుద్ధుందా? ఇంత మంచి అవకాశం పోగొట్టుకుంటావా' నిజం చెప్పివుంటే ఈ పాటికి జైల్లో తోసి ఒళ్ళు హూనం చేసేవాళ్ళు నిన్ను కొట్టిన దెబ్బల బాధేమిటో తెలిసొచ్చేది అంది

వనజ మీనాక్షి మరో నలుగురూ విసురుగా లోపలికొచ్చారు

చూశారా! మీ స్నేహితురాలలా చెప్పిందో? ఇలాంటి వాళ్ళని మేంకాదు గదా దేవుడు కూడా బాగు చేయలేడు రెండు రోజుల కొకసారైనా అతడవిడని కొట్టటం మేం చూస్తూనే ఉన్నాం అయినా

జీవితం చాలా అపురూపమైనది జీవించండి దర్జాగా

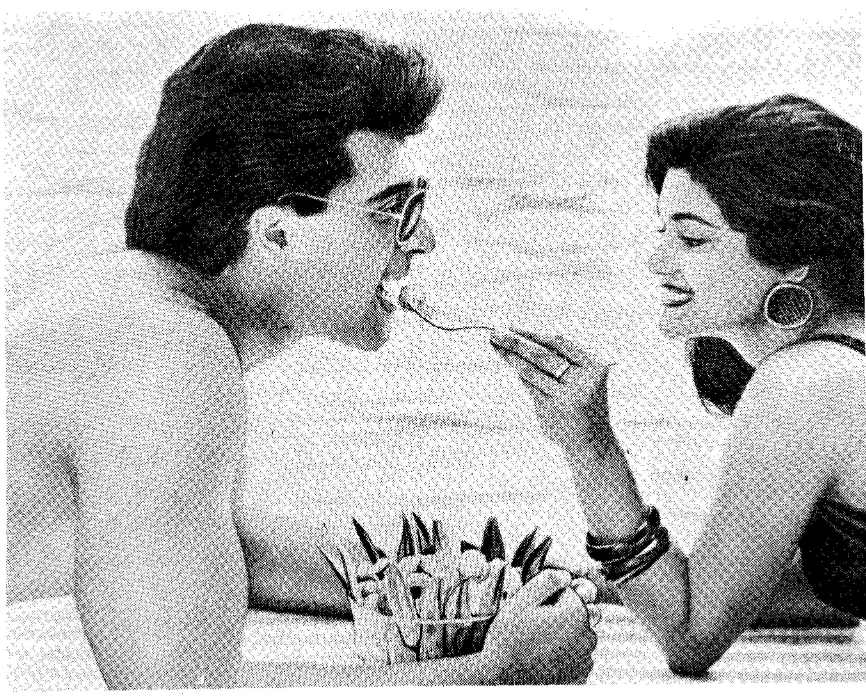

బ్రిల్‌క్రీమ్, మీ వ్యక్తిత్వానికి కొత్త అందం తెచ్చేందుకు ప్రత్యేకంగా తయారు చేయబడింది. జిడ్డుగా ఉండని ఈ క్రీమ్, మీ జుట్టుకి కొత్త రూపు సమకూర్చి రోజంతా పొందికగా ఉండేలా చేస్తుంది

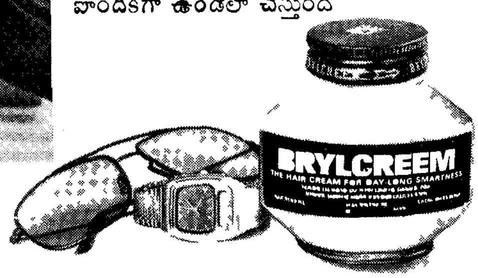

బ్రిల్ క్రీమ్ హెయిర్ డ్రెసింగ్ మీ జీవనశైలికి వన్నె తెస్తుంది

ఈవిడింకా పతి బక్తి చూపిస్తూ అతడిలోని క్రిమినల్ని పెంచి పోషించి కాపాడుతోందంటే అబ్బ! ఇంక ఈ జాతికి ఈ యుగంలో విమోచనం రాదేమో! చ! మా శ్రమంతా నిముషంలో బూడిదలో పోశారు అంది వనజ

విళ్ళ మానసిక ఎదుగుదలకి మనం ఎన్ని బోదించినా ఎంత చెప్పినా వీళ్ళ సెంటిమెంట్సుని వదలనంతకాలం మనం ఎంత శ్రమపడినా ఎన్ని రకాలుగా ప్రయత్నించినా ఉపయోగం లేదు ఎవరో ఏదో చేయలేదని అణగ ద్రొక్కుతున్నారని ఏడపటం దేనికి? వీళ్ళకి వీళ్ళే అన్యాయం వేసుకుంటున్నారు ఈ రకం మనుషులింతే వీళ్ళ నెవరూ బాగు చేయలేరు ఆవేశంగా అంది మినాక్షి

మిరంతా నన్ను క్షమించి వెళ్ళిపోండి చేతులు జోడించి అంది సిత

వెళ్ళక నిల్లాంటి దానికోసం ఇంకాయిక్కడ టైమ్ వేస్ట్ చేస్తామా! నడవండి మిలాంటి వాళ్ళ గతి యింతె చివాట్లు చెప్పుదెబ్బలు తినటమే మి మొహాన రాసుంది అనుబవించాల్సిందే అనేసింది వనజ

మరుక్షణంలో వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయారు సిత నీరసంగా కళ్ళు మూసుకుంది సుదాకర్ ఎల్లలకి అన్నాలు పెట్టించి ఇంట్లో పడుకోబెట్టి వచ్చాడు దాదాపు పన్నెండు దాటుతుండగా వచ్చాడతడు

ఎలా వుంది? అడిగాడు మెల్లగా

పడుకుంది అంది సరోజ ఆమెకు స్నేహితు రాలిపై ఏవగింపు లాంటి బావం కలిగింది వాళ్ళన్నట్లుగా దినిలాంటి వాళ్ళు బాగుపడరు అనుకుంటోంది

అతను తాగేస ఇంట్లో పడుకున్నాడు నేనంతా చెబితే విని వూరుకున్నాడు రేపు పేకాటలో తప్పకుండా డబ్బు వస్తుందిట అది పెట్టి బార్యక మందులు కొంటాట్ట ఏమిటేమిటో మాట్లాడు తున్నాడు ఇంక అలాంటి స్థితిలో అతన్నిక్కడిక తీసుకురావటం ఇష్టంలేక వచ్చేశాను అన్నాడు

అలాంటి మనిషిని వెనకేసు కొస్తుంది మూర్ఖురాలు సరోజ కోపంగా అంది

సిత మెల్లగా వెల్లకిలాతిరిగింది సరోజని దగ్గరిక రమ్మని సైగ చేసింది కూర్చోమంది

నామిద కోపంగా వుంది కదూ! మిరంతా చెప్పినట్లుగా అనుకున్నట్లుగా నేనాయన మి.. చెప్పలేదు ఎందుకో చదువుకున్న దానివి నకు తెలీదూ నేను ఆయనమిద చెప్పగానే ముందాయన్ని జైల్లో పెడతారు ఆ తర్వాత ఉద్యోగం పోతుంది అప్పుడు నేను నా పల్లలు ఏం కావాలి? ఆయన జైలు నుండి వచ్చాక మళ్ళీ నా మొహం చూస్తాడా? నన్ను నా పిల్లల్ని జీవితాంతం ఎవరు పోషిస్తారు? ఈ సంఘంలో నాకు రక్షణని ఎవరు కల్పిస్తారు? వంటరిగా ఈ ఎల్లలతో నేనెలా ఉండగలను? నువ్వు పోషిస్తావా మమ్మల్ని జీవితాంతం? లేదా ఆ మహిళా మండలి వాళ్ళు నన్ను నా ఎల్లల్ని పోషించి మాకు రక్షణ కల్పిస్తారా? ఎవరు మా బాద్యత తిసుకుంటారో చెప్పు? టెన్త్ క్లాసు తప్పిన నాకు

ఇ.వేమన.పద్యాలు

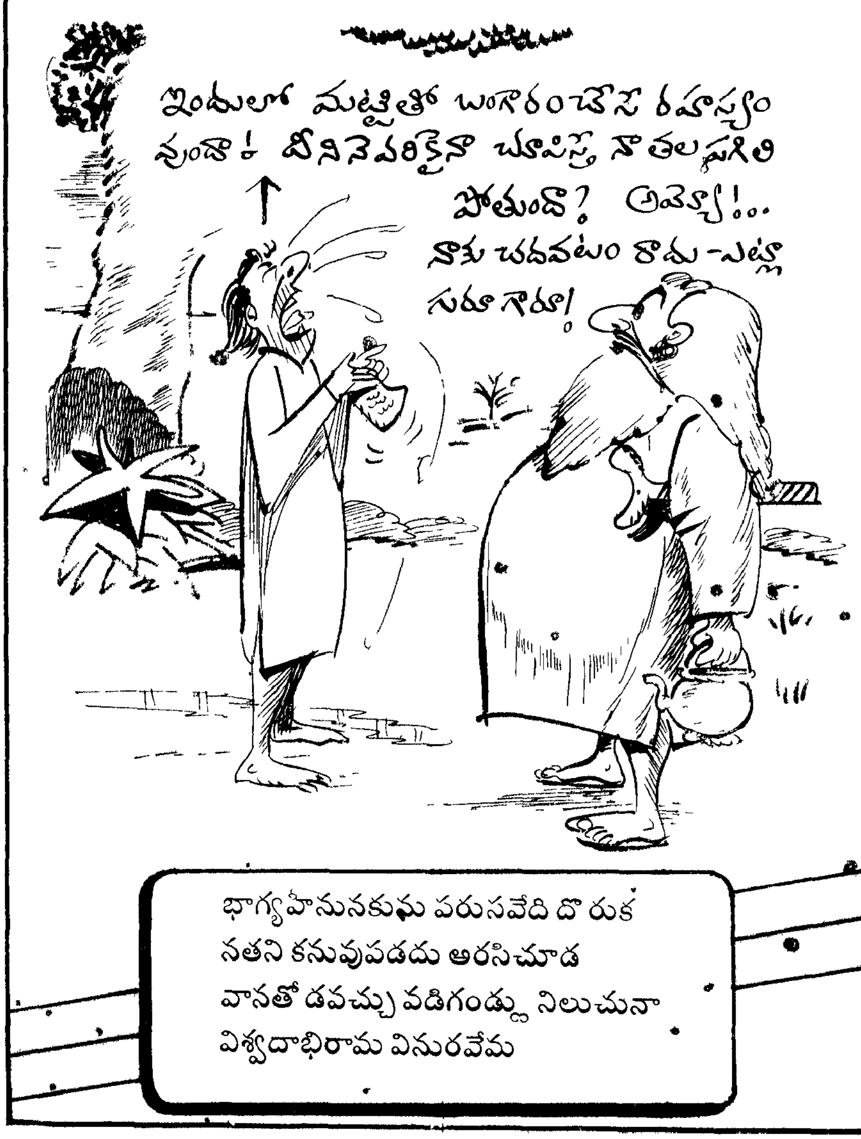

..ం ఉద్యోగం దొయికుతుంది? నేను చనిపోయి- పుంటే ఆ దారి వేరు నేను బ్రతికి వుండి ఆ పిల్లలని తండ్రికి దూరం చేసి వీదుల్లో వాళ్ళు అడుక్కోనే పరిస్థితి కల్పించమంటారా? కొట్టుకున్నా తిట్టుకున్నా నా యింట్లో నేనుంటాను బర్త అనే వాడుంటాడు కాబట్టి నాకు సాంఘిక రక్షణ ఉంటుంది సంసారం ఇల్లు ఉన్నాయి కాబట్టి సంఘంలో ఒక స్థానం ఉంటుంది ఆయన్ని జైలుకే పంపించాక ఈ రోజు ఓహో అన్న నల్గురూ రేపు నా వెనకాలే మొగుణ్ణి జైలుకి పంపించింది ఎంతకైనా తగింది అని వాళ్ళే అంటారు ఎదుటే అన్నా ఆశ్చర్య పడాల్సింది లేదు ఆడపిల్లలున్నారు వాళ్ళ మొహాలు చూసైనా నేనాయన్ని క్షమించాలి అన్ని ఆలోచించే నేనలా చెప్పాను ఆయినలో ఏమాత్రమైన మానవత్వముంటే కనీసం ఇప్పటికైనా కృతజ్ఞతతో నాపట్ల జాలైనా చూపుతారేమో! బాగా నీరసంగా ఉందా గొంతు

నిరుత్తరు రాలయ్యింది సరోజ ఒక రకంగా ఇది నిజమే తమ సాక్ష్యాలు సీత ఒంటిపైని వాతలు ఆమె పరిస్థితి అతన్ని జైలుకి పంపటానికివి చాలు కానీ సిత అన్నట్లుగా ఆ తర్వాత ఆమె పరిస్థితి? అప్పుడప్పుడూ పది పరకా యివ్వగలదేగాని తను మాత్రం ఆమెనెలా ఆదుకోగలదు? ఎవరు మటుకు ఒక కుటుంబాన్ని ఎల్లకాలం పోషించ గలరు? ఇంక ఈ పరిస్థితి యింతేనా? ఈ సమస్య కింక పరిష్కార మిదేనా? అనుకుంది సరోజ □